

Justitsministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til disse to Lovforslag. Jeg er dog ikke i Stand til at takke de to ærede Ordførere for Oppositionen for deres Begrundelse af denne Tilslutning. Det ærede 15de Medlem for 5te Kreds (Esther Malling Pedersen) udfoldede enestaaende Evner i Bagklogskab og bebrejdede mig i de stærkeste Udtryk det voldsomme Hastværk, der havde været med Gennemførelse af Svangerskabsloven i Fjor. Det ærede Medlem maa være i Besiddelse af en meget kortvarig politisk Hukommelse, hvad der maaske ikke er noget at sige til, naar man er saa ung — for det var dog saaledes, at bogstavelig talt hele Landet stod paa den anden Ende hele Vinteren igennem. Alle Aviserne beskæftigede sig omtrent daglig med Svangerskabsloven, saa ligefrem gennemjasket i Rigsdagen kan man nu ikke sige, den blev.

Hvis det ærede Medlem havde givet sig noget mere af med Politik, hvad jeg dog ikke haaber det ærede Medlem skal faa Lejlighed til alt for længe, vilde det ærede Medlem være klar over, at jeg allerede i Fjor, jfr. Folketingstidende Sp. 6268, sagde følgende:

„Hvis man derimod skyder denne Lovgivning ud og lader det køre videre, som det hidtil er gaaet, er jeg ikke fuldt saa sikker paa, at der vil være nøjagtig den samme Interesse fra alle Sider, naar man skal til Gennemførelsen af disse Foranstaltninger“ — altsaa de sociale Foranstaltninger. „Jeg tilstaar, at jeg herigennem søger at lægge et vist Pres paa den Humanitet, der ofte flyder over, naar den ikke skal give sig praktiske Udslag.“

Jeg nærer ogsaa i Dag den Opfattelse som Politiker, at hvis vi lod den strenge Svangerskabslov træde i Kraft den 1. April i Aar, vilde Interessen fra mange Sider for Gennemførelsen af visse sociale Foranstaltninger ikke være nær saa betydelig, som den vil blive, naar man ved, at der kommer en Svangerskabslov, saa snart disse Foranstaltninger er gennemført. Jeg har vidst hele Tiden, hvorledes Situationen laa, og hvis det ærede Medlem havde fulgt lige saa godt med som jeg, vilde hun ikke i den Grad have opkastet sig til min Læremester, hvilket hun mærkeligt nok mener at have Betingelser for.

Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Lisbet Hindsgaul) vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg ikke har lagt Mærke til indtrængende Advarsler fra Oppositionen

mod en Lovgivning som denne. Jeg havde nærmest det Indtryk, at Oppositionen i det store og hele var tilfreds med, at man søgte at skabe Orden paa disse Omraader, altsaa i det store og hele var tilfreds med Loven og nærmest havde et voldsomt Besvær med at finde Omraader, paa hvilke den kunde tage Afstand fra mine og Regeringens Synspunkter. Det vil det ærede Medlem se, hvis hun studerer Forhandlingerne i Folketinget. Der har ikke været Tale om indtrængende Advarsler fra Oppositionens Side. Der har været Tale om Uenighed paa enkelte mindre Punkter og saa med Hensyn til Seksualklinikkerne. Jeg forstod paa det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, at jeg skulde føle mig smigret over, at dette ærede Medlem havde sin egen Opfattelse af min Opfattelse af Tingene. Det er muligt, men uden Hensyn hertil vil jeg ikke lægge Skjul paa, at jeg allerede i Folketinget gentagne Gange har sagt, at jeg var betænkelig ved at skulle gennemføre Seksualklinikker af den Karakter, som er omhandlet i Svangerskabslovens § 9, saa længe store Kredse af Befolkningen saa paa disse Klinikker, som de gjorde. Netop under Hensyn hertil sagde jeg, at hvis Befolkningskommissionen havde andre Forslag med Hensyn til Ordningen af dette Spørgsmaal, Forslag, der havde Mulighed for i højere Grad at samle Befolkningen om sig, saa imødesaa jeg saadanne Forslag med Glæde.

Der har altsaa ikke været noget som helst uforstaaeligt i min Holdning, og jeg har heller ikke lært noget som helst af de Udtalelser, som er fremsat af de to ærede Medlemmer, jeg nu har søgt at imødegaa. Hele Sagen ligger for den, der har noget Kendskab til Politik, fuldkommen klar.

Esther Malling Pedersen: Den højtærede Justitsminister sagde, at jeg havde udfoldet en høj Grad af Bagklogskab. Der er jo ogsaa noget, der hedder Forklogskab. Jeg husker, at den højtærede Minister ved Sagens Behandling i Fjor udtalte, at baade de sociale Reformere, som vi fra vor Side gik meget stærkt ind for, og Ændringen af Straffeloven ved Samarbejde fra alle Sider kunde naas inden 1. April 1938. Det har jo i alt Fald vist sig ikke at slaa til. Udtalelserne om min Ungdom og min eventuelle Levetid som Politiker vil jeg skænke den højtærede Minister.

Jeg har ikke brugt det Udtryk, at Sagen skulde være „gennemjasket“. Jeg har blot fremhævet en Kendsgerning, som der ikke kan diskuteres om, nemlig den, at der var